

"Зимова Студреспубліка" закінчилась! "Хроніки" хоч і офіційно не брали участь у грі, але були з республіканцями ледь не кожну хвилину. Ми хвилювались за вас, ми нервували, злились - ми жили з вами, і вами, дорогі учасники. Дякуємо за те, що давали нам цікаві інформаційні приводи, змушували встигати за вашим активним темпом і не пропускати важливі деталі. "Хроніки" люблять вас і вірять, що за цей короткий час заслужили любов громадян Студреспубліки. До зустрічі, на нових іграх!

Редакційна група:

Віра Андріюк - бренд-менеджер
Тетяна Колеснік - журналіст
Денис Студенніков - верстальник

тираж: 40 примірників

1 березня 2015

ХРОНІКИ №9

1 березня 2015, неділя

Політика не для молоді?

Історія - це завжди хороший досвід інших, який можна використати на свою користь. Так, і "Хроніки" вирішили, що думка першого керівника "Студентської республіки" буде доречною та цікавою для учасників. Крім цього, для розмови виник чудовий привід - якраз сьогодні він проводив факультатив. Отож, знайомтеся з Володимиром Крутьком.

- Ви сьогодні мали можливість поспілкуватись із республіканцями, як оцінюєте рівень учасників?

- Нормальний рівень, як на мене. Більше нічого додавати не буду.

- А ви пам'ятаєте першу "Зимову республіку"? Можете, порівняти її з цією грою?

- Ні, не пригадую, бо її тоді уже вів Павло Вікнянський. І не бачу сенсу порівнювати такі речі. Скажу лише, що багато речей залежить від самих учасників гри, а не її організаторів.

- Чому Ви "покинули" своє дітище?

- Так, дійсно, Студреспубліка - це моя дитина, але я вирішив, що мені вона не належить. Я хотів, щоб вона, після того, як я пішов, жила своїм життям. Чому я відійшов? Тому, що я дуже критично ставлюсь до молоді в плані політики. Я не вірю, що молодь може займатись політичною діяльністю.

- А чому?

- Молодь, це така група людей, яким треба "потусити", "повеселитись", ще якісь речі робити, але займатись політикою вона не здатна. Звісно, є винятки, але мені здається, що "Студентська республіка" не є тією організацією, яка має займатись політикою. От я бачу, що Павло Вікнянський якраз намагається "втягнути" її за ці рамки. Поки в моєму розуміння - йому це не вдалося.

- Коли ви задумували Студреспубліку, яку суть в неї вкладали?

- Вона мала вчити жити студентів в умовах демократії. Це була модель українського суспільства, в гарній, веселій формі так, як це відбувається на Літній Студреспубліці. Хоч ми і підняли планку, вийшовши з регіонального на всеукраїнський рівень. І нам це вдалось.

- Бачите для себе цікаві проекти, які розробили цьогоріч республіканці?

- Ні, наразі, ні.

Гра закінчена

"Відстрілялись"! Цим словом "Хроніки" офіційно оголошують про закінчення "Зимової Студреспубліки". Так, ці декілька днів в Карпатах були складними, були шаленими, були в чомусь провальними, були в чомусь продуктивними, але загалом - досвіду отримали на всю весну. Чи не так?

Принаймні ми на це надіємось. А зараз давайте "відкриємо" карти і озвучимо імена тих, хто розкрив себе у грі трішки ліпше ніж інші. Так, за підсумками триденного "виносу мозку" перемогу здобула: **Анна Нестеренко** з міста Світловодськ, Кіровоградської обл., яка отримала у подарунок смартфон від партнерів - компанії Impression. Таким же подарунком нагороджена група «Республіка».

Всі учасники були нагороджені дипломами за участь та цінними книгами від партнера - Богдана Гаврилишина.

Дякуємо всім за плідну роботу та змістовні ідеї. Маємо надію, що всі запропоновані концепції будуть реалізовані.

Висловлюємо подяку нашим партнерам за сприяння у проведенні «VII Зимової Студреспубліки»: народному депутату України Максиму Бурбаку, компанії Impression, галереї «Sweet ART», компанії eSputnik. Оргпідтримку надали Міністерство освіти і науки України, Міністерство молоді та спорту України.

1 березня 2015

"Чорний" день в календарі Студреспубліки

Гра на "Зимовій Студреспубліці" за три дні мінялась кожену годину. Групи то "розпускали", то вони збирались знову. Дехто викликав опонентів на "дебати", дехто "забив" на все і з активного учасника перетворився в пасивного глядача.

Так, учасники встигли після сніданку "вислухати" черговий шквал критики в свій бік, подискутував з експертами, а дехто цей заслужив не одного ляпаса у формі санкції.

Після презентації проектів на ранковому пленарному засіданні, учасники змогли трішки мовленнєво розслабитись, і послухати факультатив Тараса Плахтія на тему: **"Будова та розгортання політичних організацій зі змінною структурою, динамічною мережею"**. До речі, "Хроніки" навіть поспілкувались з паном Тарасом, який розповів нам про хід факультативу та про його бачення цьогорічної гри.

Опісля учасники знову повернулись до удосконалення проектів та обговорення теми, яка звучить так: "Стратегія суб"єкту, який модернізує Україну. Питання влади".

Згодом, після обіду розпочалось, мабуть, найскладніше пленарне засідання за усі три дні гри. Це було відчутно по атмосфері в актовій залі: кожен учасник намагався вирватись від критики експертів, показати, що саме проект його групи має право на життя та реалізацію. Проте цього було знову недостатньо. Після тривалого обговорення, республіканці отримали завдання написати маніфест і опублікувати його у наших "Хроніках" (шукайте їх у №8 номері).

Здавалося б, не мега-складне завдання, але й тут учасники зуміли "провалитись". Павло Вікнянський пояснив, що Маніфест - це текст, який несе в собі дійсно "магічний" зміст, бо здатен змінювати свідомість, використовуючи спеціальні "ключі". Пан Павло зачитав уривок з маніфесту комуністичної партії, і наголосив, що текст має мати силу, а не просто набір літер.

Аби хоч якось реабілітувати ситуацію, республіканці отримали завдання зробити відео-звернення, в якому вони передадуть суть власних проектів, їх цілі та переконання. (Відео на Youtube-каналі Студреспубліки)

1 березня 2015